

Kristinehamn

1727

Värml

1

Använd båda sidorna
av papperet, om det
är nödvändigt.

Till

NORÉNS

Korrespondensinstitut, 1727

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

MALMÖ.

Heed

järnvarv 12

Ämne:

Geneska Språket

Brevets N:o

Namn:

Robert Magnusson

Elevens N:o

15663

Adress:

Te Gårdsgat 13 Kristinehamn

Svar och lösningar:

Lärarens rättelser:

Den som alltid hade något att omkåla,
 då man skäffade korvar var en man vid
 namn A. G., denne man var geneska
 humoristisk i sitt tal, vilket det sedan var
 långt efter sanning det han berättade, Hans
 talade en gång, att han och en fiskare blivit
 osams på ett eller annat vis, den osams hade
 en mycket bitar och var bunt, och till vilka de
 sövvar fässar han denna arge best på A. G.
 men han blev inget spår av utav det, utan
 han faller bundens när i sedan längre han
 varit några gånger, men den som mistade
 bitar för att bitar var fiskarens bunt, för
 han sprang allt vad han kunde, både från
 sin ägar och A. G. ut i luften på en lång tid
 efter den bitar.

(215)

Min hemskick.

I Högenhults socken i Södermanland ligger, det
 numera inrättade järnverket Kassefors,
 detta lilla bruk som ligger mellan Lånne
 sjö och Totten och Tien är berömt för sitt vackra
 och natursköna läge. I mellan dessa båda sjöar
 rinner Spastån och ur denna är det som järn-
 bruket hämtat sin kraft, nu har järntillverkningen
 efterhållit av en såg järn- och stålbruk, där och
 det gamla brukets skärmar äro fortfarande;
 Gulltågar som gå mellan station och bruket är det
 mycket vackert; på höger sida har vi sockerens
 kyrka som utgör sin ^{som är belägen} plats på en höj, från vägen,
 kyrkan som förut var av trä, har för några
 och tjugo år sedan rekonstruerats, men återuppbyggts,
 och så den, i en vänskerida har vi ett litet
 landsbruk, som också har en fin utskickssjö och den
 lilla sjön Tien, Detta var min hemskick, det finns
 ju mycket mera, men kort är godt.

År 1863. Robert Magnusson